

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g01-shoot-d1e182179.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Andræ:

Jeg troer ikke, at man vil kunne miskjende, at de Talere, der vove at optræde som Forsvarere for Lovudkastets § 25, befinde sig i en meget mislig Stilling. De Rigsdagsmænd, der have angrebet denne Paragraph, have paaberaadt sig Principer, der ei blot i og for sig, men fremfor Alt i vor Tid, ja, jeg kan vil sige, i denne Sal, have saa store Sympathier, at det er vanskeligt, ja, farligt endog blot at paadrage sig Skin af at komme i Opposition imod dem. Det er saaledes blevet yttret, at Stillingen gjør det umuligt at gennemføre Ligheden, det demokratiske Lighedsprincip, som man har kaldet det, og som i Sandhed burde gjøres gjældende, at Stillingen ophæver den almindelige Værnepligt, at den gjør den til en blot Illusion, at den Fattiges Tarv bliver krænket derved, at Stillingen er en Frikjødelse for en personlig Forpligtelse, som ingen Statsborger kan fordre sig fritaget for, ja, det er endog bleven sagt, at den indeholder et Markedssalg af Liv og Blod. Jeg troer saaledes, at man er velberettiget til at forvare sig imod, at man skulde være en mindre varm Ven af disse Principer, uagtet man vover at optræde imod de Pastande, man bygger paa dem; jeg mener, at man med Ret kan sige, at man fuldkommen anerkjender disse Principer uden at billige den Anvendelse af dem, der er lagt til Grund for de ærede Rigsdagsmænds Foredrag. Hvis man vil bevise en falsk Sætning, saa troer jeg, at der er to Veie, ad hvilke man kan opnaae dette. Hvis man saaledes tager den Sætning: Stilling er forkastelig (jeg maa nemlig fra mit Standpunkt sige, at det er en falsk Sætning), og man vil bevise Rigtigheden heraf — hvilket jeg fra mit Standpunkt maa ansee for umuligt —, saa kan man enten gaae ud fra Stillingen, hvorom her er Tale, og gennem et Raisonnement, der paa eet eller andet Sted lider af een eller anden Brøst eller Mangel, endelig komme til, at den er forkastelig; men denne Vei tilfredsstiller sjelden dem, der benytte den, thi om de end ikke have nogen klar Erkjendelse, saa have de dog en indre Følelse af, at deres Raisonnement er brøstholdent. Der er en anden Vei, som er mere tillokkende, nemlig den, at man ikke beviser, hvad der skal bevises, men paa eengang gjør et raskt Spring, og, istedetfor at tale om Stilling, taler om noget Andet, og man vælger da Noget, der er forkasteligt, og beviler da med fuldkommen Ret, at det er aldeles forkasteligt, og naar man saa nærmere undersøger det, saa er der i Grunden kun blevet beviist, at det, der er forkasteligt, det er forkasteligt. Jeg haader ikke, at det vil vække Misforstaaelse, naar jeg paa denne Maade udtaler mig om endeel af de Argumentationer, som vi her have hørt, og jeg troer ikke, at jeg vil blive misforstaaet eller miskjendt, da jeg ikke i fjerneste Grad har havt til Hensigt at sigte nogen af de ærede Rigsdagsmænd for et bevidst Brug af falske Raisonnements.